

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Aneta Hrdlovičová

Název práce: Aššurnasirpal II.

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Lukáš Pecha

1. CÍL PRÁCE

Cíl své bakalářské práce, věnované osobnosti asyrského krále Aššurnasirpala II., charakterizuje autorka takto: „Hlavním cílem je popsat období jeho vlády s důrazem na vojenské a stavitelské úspěchy a představit postavu panovníka. Ráda bych poukázala na důležitost královských nápisů a ve stručnosti představila předchůdce a nástupce tohoto krále.“ Takto stanovený cíl byl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Ve své bakalářské práci vychází autorka především z literatury v českém jazyce, jež je věnována asyrským dějinám. Ústřední roli pochopitelně hraje monografie Jany Pečírkové, publikovaná roku 2000.

Autorka podává přehled nejdůležitějších událostí, které se zběhly za vlády Aššurnasirpala II., a stručně pojednává rovněž o předchůdcích a následovcích tohoto panovníka. V textu práce velmi často probleskuje rozšířený a houževnatě udržovaný mýtus, jenž líčí Asyřany jako neotesané a kruté válečníky, kteří s nevšední rozkoší dobývali města, zabíjeli nepřátele a mučili zajatce. Srovnáme-li však Asyřany s jinými etnickými skupinami na starověkém Předním východě, nelze říci, že by válka v provedení Neasyřanů byla jakkoliv mírnější a humánnější.

V textu práce občas nalezneme věcné chyby, vzniklé zkrácením informací převzatých z literatury (např. na str. 15 autorka uvádí s odkazem na práci J. Pečírkové, že „Město Aššur leželo v jihozápadní části Mezopotámie“; avšak v této publikaci je psáno: „V jihovýchodní části této oblasti leželo město Aššur“; míněna je oblast planiny v severní Mesopotamii, zvané Džazíra). Některá tvrzení jsou obtížně pochopitelná; např. na str. 17–18 se dočteme: „V asyrských zahradách rostly všechny druhy rostlin naprosto přirozeně a žádná z nich nebyla prořezána a zastřížena. Tímto chtěli Asyřané poukázat na vlastní osobnost a vychvalovali svou moc a úspěchy“. Na str. 10 se uvádí v souvislosti s králem Tukulti-Ninurtou II.: „Jakožto nespoutaný dobrodruh s vysokými cíli, upevnil asyrskou kontrolu chábúrského trojúhelníku“; nebo na str. 11: „Byl energickým vládcem a kladl velký důraz na svoji politiku“. Jistě nelze souhlasit s tím, že Aššurnasirpal byl „vášnivým architektem“, jak tvrdí autorka na str. 27 a opakovaně na str. 34. Sotva si lze představit, že by samotný panovník projektoval stavby, které byly budovány či rekonstruovány za jeho vlády. Na str. 19 uvádí autorka, že „(pozůstatky brány s bronzovými reliéfy) našel Hormuzdem Rassamem“ – správně má být Hormuzd Rassam. Co znamená tvrzení na str. 21, podle něhož se „Asýrie (svými zákony) dosti lišila od ostatních starších starověkých států“? Na str. 22 by bylo vhodné blíže objasnit, co obnášel rituál náhradního krále, o němž se autorka zmiňuje jen letmo. Na str. 23 je bez bližší souvislosti s tématem práce vsunuta informace o sumerských panovnických titulech en, ensi a lugal, doložených od raně dynastického období.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Jazykový projev autorky působí dosti nevalně. Často nacházíme stylistické neobratnosti, vzniklé v některých případech překladem anglických překladů asyrských nápisů (např. „palác se stal zchátralým“; str. 8 a jinde). Velmi časté jsou chyby v interpunkci (např. na str. 9: „O této hranici, se také zmiňuje asyrská synchronistická kronika“; a hned v následující větě: „Smlouva byla utužena sňatky, mezi příslušníky obou panovnických dynastií“; str. 11: „právě on, byl skutečným obnovitelem asyrské moci“ atd. atd.).

Text práce je přesycen velkým množstvím odkazů. Autorka často uvádí odkazy na literaturu i v případech, kdy je to zbytečné, neboť se jedná o konstatování všeobecně známých skutečností. Např. u věty, kterou nacházíme na str. 14 („V zemi, která byla sužovaná sluncem, představovala zahrada vzdušné a stinné místo, které poskytovalo příjemný pobyt“), jistě není nutné uvádět odkaz na práci J.-J. Glassnera. V některých případech jsou odkazy na použité prameny nelogické – např. na str. 24 u věty „Často se však stává, že některé údaje jsou nepřeložené, jelikož neznáme význam tehdejších slov“ uvádí autorka odkaz na populárně naučnou práci Miloše Biče *Při řekách babylonských*. Členění textu práce je přehledné, citace jsou po formální stránce v pořádku. Obrazová příloha vhodně doplňuje text práce.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Autorka si zvolila jistě zajímavé téma, avšak přistoupila k němu málo pečlivě. Často uvádí nepřesné či zavádějící informace. Úroveň práce také značně snižuje její jazyková stránka, již autorka zjevně věnovala málo pozornosti.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*)

Čím se lišil Aššurnasirpal II. od svých předchůdců a následovníků na asyrském trůně?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Velmi dobře.

Datum: 22. května 2014

Podpis:

